

Too Much

**SUKHIT PHAOSAVASDI, MD*,
YUEN TANNIRANDORN, MD*,
AURCHART KARNJANAPITAK, MD*****

**SURASAK TANEEPANICHSKUL, MD*,
CHOOMSAK PRUEKSAPONG, MD**,**

Our group once raised a question: can doctors do something unethical by thinking?⁽¹⁾ When there is desire to emotion, jealousy, anger leading to sense of ownership, seeing other people always doing wrong things, speaking, or writing, as if we had not been through education or no experience from work, always seeing, feeling the opposite. All these things⁽²⁾ have already occurred, so why fall into the trap so easily which is unthinkable.

To be highly recognized by society⁽³⁾ so that one forgets the basic of one profession is possible, is not it? All the knowledge learned from 6 years at the medical school, another 3-6 years of further training whilst being a resident, fellow, all experience gained and accumulated all the time whilst serving in the government service, is there any part that could be brought to show that it supports the basic knowledge of social, political science, and economics because all these subjects mentioned are special different subjects, so making one feels very uneasy, making it difficult to accept that one has falsely believe that one is God and know all.

This country has freedom in thought, speech, and writing but the ideal thinking is one that normal people can not make use of, not even for oneself. This method of thinking happens all the time in medical profession, leading to confusion and is increasing in amongst the medical students, residents and fellows but this is nothing to worry about as the number in medical profession is not too many. However, the owners of these ideology should be aware of the responsibility in introducing many people in society to go along with the suggestion and trying to practise something which is impossible. Do not forget that for many decades many of our neighbors still live in their poverty; homeless, no food, no education and no job.

Key word : Too Much, Ethics

**PHAOVASDI S, TANEEPANICHSKUL S,
TANNIRANDORN Y, PRUEKSAPONG C, KARNJANAPITAK A
J Med Assoc Thai 2003; 86: 793-794**

* Member of Thai Medical Association.

** Director General of Institute of Forensic Science.

*** Member of the Royal College of ENT, Deputy Secretary - General of Medical Council.

เกินตัว

สุชิต แห่งสวัสดิ์ พบ*, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล พบ*,
เยือน ตันนิรันดร พบ*, ชุมศักดิ์ พฤกษาพงษ์ พบ**, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์ พบ***

กลุ่มของเราเคยตั้งค่าตามไว้ว่า แพทย์ที่มีคิดจริยธรรมด้านความคิดได้ใช้ไหม? ⁽¹⁾ เมื่อมีกิเลสมาสัมผัสทำให้เกิดอารมณ์ อิจฉา โมโห โกรธ บันดาลให้เกิดการยึดติดเหมือนเป็นเจ้าของ เทืนคนอื่นทำอะไรก็ไม่ถูกต้อง พูดหรือเขียนออกมาก็เหมือนกับ ไม่ได้ผ่านการคิดค Karma เลยหรือไม่มีประสบการณ์จากการทำงาน เป็นตรงข้ามไปหมด สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้ว ⁽²⁾ ทำไม่เจิงจัลลังสู กับตัวได้easy ๆ เช่นนี้ นึกไม่ออกจริง ๆ

การได้รับการยกย่องอย่างสูงจากลังค์⁽³⁾ แล้วทำให้ล้มพื้นฐานอธิพของตัวเองไปได้ใช่ไหม ความรู้ที่ได้เรียนมา 6 ปี ขณะที่อยู่ในโรงเรียนแพทย์ การอบรมอีก 3-6 ปีที่ได้รับขณะเป็นแพทย์ประจำบ้านและแพทย์ประจำบ้านต่อยอด และประสบ- การณ์ทั้งหลายที่เกิดขึ้นและสะสมไว้ตลอดเวลา เช่นที่รับราชการมีล้วนใหญ่บ้างที่สามารถนำมาระดับต่ำ เช่นหุนหลักองค์ความรู้ ขั้นพื้น ๆ ของลังค์คามสตอร์ รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ เพราะแยกนิยามว่า เกือบทุนหลักองค์ความรู้ ขั้นพื้น ๆ ของลังค์คามสตอร์ รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ เพราะแยกนิยามว่า เกือบทุนหลักองค์ความรู้ที่เป็นศาสตร์เฉพาะ จึงจะขัดตัวของใจเป็นอย่างมาก ทำให้ยากที่จะยอมรับที่คิดหลงตัวเองไปว่าเป็นผู้วิเศษรอบรู้ศาสตร์ทุกสาขาไปหรืออย่างไร

ประเทคโนโลยีให้เรียนความคิด การพูด การเขียน⁽³⁾ แต่ความคิดที่เป็นอุดมคตินี้เชื่อว่าคนธรรมดามีความสามารถนำไปปฏิบัติได้ หรือแม้แต่กับตัวเองก็ตามที่ แบบการเสนอความคิดเช่นนี้เกิดขึ้นเป็นประจำในวงการแพทย์ก่อให้เกิดความลับลับและ เพิ่มเป็นที่คุณในหมูนิสิต นักศึกษาแพทย์ และแพทย์จบใหม่ ๆ ซึ่งก็ไม่น่าเป็นกังวล เพราะจำนวนคนในลังค์คามแพทย์ไม่มาก แต่เจ้าของความคิดอุดมคติความมีล้านนิรันดร์ดีชอบที่ซักน้ำให้คนจำนวนมากในลังค์คามหลงไปกับคำชี้แนะ และพยายามปฏิบัติในลังค์คามวิสัยที่เป็นไปไม่ได้นั้น ไม่คิดหรือว่าหลายสิบปีที่ผ่านมาเพื่อนร่วมประเทศของเรานับจำนวนมากยังคงใช้วิบากกรรมน้อย

คำสำคัญ : เกินตัว, จริยธรรม

สุชิต แห่งสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล,
เยือน ตันนิรันดร, ชุมศักดิ์ พฤกษาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์
จดหมายเหตุทางแพทย์ ว 2546; 86: 793-794

* ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา, คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพ ว 10330

** รักษาการผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

*** กรรมการราชวิทยาลัยโภค สอนสิเกแพทย์, รองเลขาอิการแพทย์สภาก

เอกสารอ้างอิง

1. สุชิต แห่งสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, เยือน ตันนิรันดร, ชุมศักดิ์ พฤกษาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์, พนิจ กฎลวนิชย์. จริยธรรมของแพทย์สูงสุด. จดหมายเหตุทางแพทย์ ว 2546; 86: 489-92.
2. ประเวศ วงศ์. ยุทธศาสตร์ทางปัญญา เพื่ออนาคตประเทศไทย. มติชนสุดลับปีที่ 2 พฤษภาคม 2546 – 5 มิถุนายน 2546.
3. มติชนสุดลับปีที่ 3. บทความพิเศษ. แมว-ทรท. มลิติอิสานหมัคคินด้วยความมองข้าม ความอันสอนคล่อง ของธีรยุทธ – ประเวศ – มีที่ 16-22 พฤษภาคม 2546.